

CRIDA DE L'APLEC DE LA ROSA A LURDES I AL CASTELL 2014

Presentació de Salvador Esteve i Figueras

A càrrec de Pol Puigdomènech i Clot

Bon dia.

Excel·lentíssim senyor Salvador Esteve i Figueras, president de la Diputació de Barcelona i alcalde de Martorell, il·lustríssim senyor Josep Salom i Ges, alcalde de Tona, regidora de Cultura, Lourdes Boneu i Valor, president de l'Esbart, Lluís Baulenas i Aulet, membres de la Comissió de l'Aplec, roseraire, traginer, balladors, tonenques i tonencs.

És un honor per a mi, en tant que traginer sortint, imminent polític, ballador de l'Esbart i tonenc, fer la presentació de la crida d'enguany, en la qual intentaré aproximar-los a la persona de Salvador Esteve i Figueras.

M'agradaria iniciar la meua intervenció demanant disculpes; m'explico: el passat dimarts 13 de maig vaig tenir l'oportunitat d'adreçar-me, juntament amb els membres de la Comissió de l'Aplec, la regidora de Cultura, la roseraire d'enguany, Berta Masramon, el traginer d'enguany, Guillem Puigdomènech, i el president de l'Esbart, acompanyats també per l'alcalde de Tona, a la Diputació de Barcelona, lloc on vam citar-nos amb Salvador Esteve.

Recordo expressament que en aquella trobada vam tenir una llarga conversa i en finalitzar vam preguntar a en Salvador Esteve sobre com li agradaria ésser presentat avui aquí. La seva resposta, sense dubtar-ne ni un segon, va ser: "com a alcalde de Martorell, que és el que sóc". Encara que seria plausible pensar que sense la

Salvador Esteve, el cridaner de l'Aplec del 2014, amb la roseraire major, Berta Masramon, el traginer major, Guillem Puigdomènech, i altres acompanyants, al despatx de l'alcaldia (Foto Pla – Arxiu Municipal)

condició d'alcalde de Martorell no podria ser president de la Diputació, em permeto la llibertat de dir-los que aquella afirmació no atenia aquest raonament. La seva resposta, gairebé producte d'un acte reflex, va posar de manifest la seva condició d'home de poble. En aquest sentit, per tant, li faig extensives les meves disculpes per presentar-lo com a president de la Diputació de Barcelona en primer lloc.

Salvador Esteve i Figueras va néixer l'any 1945 a Martorell, lloc on ha seguit lligat durant tota la seva vida. Va cursar els estudis de comerç, comptabilitat i formació professional en la branca de l'estalvi i va treballar a la Caixa de Pensions i Estalvis de Barcelona durant més de quaranta anys. És afiliat a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) des de l'any 1977. Va esdevenir regidor de Martorell l'any 1979 i posteriorment alcalde d'aquesta mateixa localitat durant 20 anys, fins a l'actualitat. I és també en l'actualitat membre del Consell Nacional i del Comitè Executiu Nacional de Convergència Democràtica de Catalunya.

A banda de la seva condició d'alcalde de Martorell, la seva vinculació amb el seu poble sempre ha anat més enllà. Ha estat redactor de les revistes "Solc", "L'Observador", i "L'Informador" i de Ràdio Nova Antena, totes elles de la localitat de Martorell. La relació amb Martorell i les seves entitats i institucions ha estat també estreta i contínua amb l'Agrupament Escolta Joan XXIII, el Cine Club 20 i Mig, el Foment de la Cultura, el Bàsquet Club, l'Associació de Mares i Pares del Col·legi la Mercè i el Consell Escolar de l'Institut d'Educació Secundària Pompeu Fabra. Vinculacions que, altra vegada, i en la meua opinió, demostren la seva condició d'home de poble.

He volgut destacar de forma expressa totes i cadascuna de les entitats a les que d'alguna manera ha estat vinculat o ha participat per posar de manifest la seva proximitat, comprensió i sensibilitat amb el món local, fet que l'ha portat a assumir la presidència de la Diputació de Barcelona en tant que organisme que vetlla pels interessos dels pobles i assisteix les seves necessitats perquè puguin prestar serveis públics de qualitat independentment de la seva magnitud, complexitat o composició.

No és, per tant, estrany que Tona, en la mesura que és un dels tres-cents onze municipis de la província de Barcelona, hagi volgut comptar avui amb vostè en un dels dies més importants de l'any, en els que la plaça, el carrer, el pla del Castell o aquesta mateixa sala es troben plens de gom a gom per celebrar l'Aplec, una festa que, tot i tenir més de 70 anys d'història, segueix més viva que mai.

Sense més preàmbuls, em dispenso a cedir-li la paraula i li auguro que segur que gaudirà d'aquests dies que passarà amb nosaltres, on veurà que la tradició i la cultura se sumen tot construint una festa que és, en si mateixa, la màxima expressió de la nostra identitat col·lectiva, com a poble i com a país.

Finalment, si el president de l'Esbart, Lluís Baulenas, m'ho permet, faré meves les paraules que ell mateix li va adreçar en la trobada del passat mes de maig i em prendré la llibertat de demanar-li un favor: encara que l'Aplec acabi dilluns faci seva aquesta festa, parli'n i comparteixi-la perquè, al cap i a la fi, aquesta festa és cultura i la cultura és de tots.

Moltes gràcies.